

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg skal kun knytte nogle bemærkninger til det, som er sagt til mit første indlæg.

Hr. Poul Westergaard siger, at vi kunne have hindret dette forlig. Ja, vel kunne vi det. Men vi har også, inden vi begyndte arbejdet her, sagt, at vi vil være med til at gøre arbejdet her i tinget, og når vi så en mulighed for et samarbejde, som kunne fremme noget af det, som vi ønskede, også et arbejde over midten af dansk politik, så ville vi være med, når vi ikke skulle give afkald på nogle af vores grundlæggende synspunkter. Det har vi ikke gjort i dette tilfælde.

Hr. Melchior ville sætte mig lidt i rette, fordi jeg ikke havde været så pæn ved centrum-demokraterne. Det begyndte med hr. Brusvang, som talte om, at vi havde lavet teatertorden. Jeg mener ikke, vi lavede teatertorden. Jeg sagde dengang, og jeg siger igen: vi førte seriøse forhandlinger for at få vore synspunkter igennem med hensyn til en blidere beskatning af ægteskaberne, og vi mener, at vi nåede et stykke ad vejen — ikke det, vi ønskede. Det kan jeg ikke se har noget med teatertorden at gøre.

Med hensyn til, at hr. Per Hækkerup siger, forliget ikke tæller længere end til skitsen, må jeg sige, at det håber jeg så sandelig ikke. I alt fald fra vores side er vi ikke gået længere end til skitsen, og efter den er vi villige til samarbejde over hele bredden i dette ting.

Hr. Glistrups regnestykke på de 5 mia kr. kan jeg ikke helt følge med i. Man har glemte de almindelige prisstigninger og omkostningsstigninger osv., det må man da tage hensyn til. Man kan ikke sige, man har brugt 5 mia kr., fordi man simpelt hen ved at bruge dem til dette spil sænker omkostningsniveauet tilsvarende; så har man sandelig ikke brugt dem.

Med hensyn til den lønglidning, der tales om, er jeg af den overbevisning, at lønglidningen bliver mindre ved disse foranstaltninger, end hvis vi ikke gennemførte disse foranstaltninger.

De offentlige besparelser på 1.550 mill. kr. er et minimum, og vi skal fra kristeligt folkeparti prøve på at sørge for, at det i alt fald bliver et minimum, og vi vil gøre vort til, at tallet eventuelt kan blive højere.

Hr. Dahlgaard snakkede om besparel-

ser. Jeg må gentage: vi har fremlagt besparelser, som vi også ønskede, men skulle vi opnå et forlig i dette tilfælde, hvad vi følte var nødvendigt, kunne vi ikke komme igennem med alle disse besparelser, og så må man nu engang give afkald. Der er ingen anden vej til forlig. Det har man dog fra radikal side prøvet så mangan gang.

Fra konservativ side taler man om, at nu skal vi måske have en devaluering, og nu fører man pludselig en indkomstpolitik. Men min hukommelse siger mig, at det konservative parti i årevis har snakket om, at man skulle føre indkomstpolitik. Når man nu fører en smule indkomstpolitik i alt fald, så stiller man sig pludselig på bagbenene. Det kan jeg ikke forstå noget af. Er det de konservative, der har fået erhvervslivet til at stille sig på bagbenene, eller er det omvendt? Det var i grunden rart at få dette at vide.

Jeg kan kun gentage efter alt det, der er sagt om forliget, at jeg tror på, at vi ved dette får en sådan dæmpning af omkostningsniveauet, at vi får en pause til at kunne tænke os om, til at foretage en analyse af dette samfunds økonomiske udvikling, sådan at vi kan gennemføre en langsigtet løsning til gavn for helheden i dette land. Til dette arbejde vil vi i alt fald prøve at være med.

Knud Jespersen (DKP):

Jeg synes i høj grad, debatten har bekræftet, hvad jeg var inde på tidligere på dagen, at der er i grunden ingen, der kan lide dette forlig. En overgang står kappestriden om, hvem der har puttet mest af sin politik i forliget, og derefter falder man tilbage til det, der ligger nærmere sandheden, at der er i grunden en masse dårligt, der er ganske konkret i dette forlig, og der er en masse godt, der er meget svævende.

Jeg lyttede med nogen undren til arbejdsministerens vurderinger omkring dyrtidsproblemerne. Hvis man er lige så konkret i denne sag, som man har været det omkring de andre spørgsmål, så må man nok kigge lidt på de besparelser, man taler om i forbindelse med dyrtidstillæggene. Det er ikke besparelser, der er reelle, fordi det dyrtidstillæg er penge, arbejderne har til gode. Jeg har dokumenteret, at man har mere end 2 kr. i efterslæb pr. time. Der er man altså ikke nået til. Arbejdsgiverne har indregnet